Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De miphiboseth et q[uod] amon dehonestauit nuncios dauid. ca. xj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

De miphiboſeth ⁊ ꝙ Amō dehoneſtauit
nūcios dauid. Capl'm. XI.

T recordatus ē

e
dauid federꝫ qđ fecerat cū iona⸗
than: ⁊ ait Nunqđ ſupeſt aliqs
de domo ſaul cum q̄ faciā miſericordiā ꝓ io
natha Cūq; accepiſſet ſupeſſe miphiboſeth
filiū ionathe debilem pedibꝫ vocauit eū: et
reſtituit ei oēm poſſeſſionē ſaul aui ſui: ⁊ cō⸗
ſtituit eū cōmenſalem ſuū tanq̄ vnū ď filijs
ſuis. Porro ſiba puer ſaulis: cui erant. xv. fi
lij. ⁊. xx. ſerui ex mādato dauid excolebat ter
ram ⁊ referebat fructꝰ ad miphiboſeth ī hie
ruſalem. Erat aūt miphiboſeth filꝰ micha.
Factuꝫ eſt igiť vt morereť naas rex amo
nitaꝝ: ⁊ regnaret ꝓ eo filꝰ eius amon. Mi⸗
ſitq; nūcios dauid vt ꝯſolarenť eū de morte
patris: monens vt amicicie quas cuꝫ patre
eius habuerat ꝑmanerent. Cum em̄ dauid
fugiſſet ad achis ſub ſimulatōe furorꝫ a pa⸗
tre iſtiꝰ benigne collectus fuerat. Principes
aūt amon exacuerunt regē ſuū dicētes. Ne⸗
ſcis qꝛ miſit dauid vt videret ingreſſuꝫ ⁊ exi⸗
tum tuū vt ꝑcutiat te ⁊ terram tuā. Tulit ita
q; amon ſeruos dauid: ⁊ raſit dimidiā ꝑtem
barbe eoꝝ: ⁊ ꝑcidit veſtes eorum vſq; ad na
tes. Videntes aūt amonite ꝙ irritaſſent da
uid ꝯduxerūt ſibi milites de ſyria roob ⁊ ſo
bal: ⁊ a rege maacha ⁊ a rege yſtob Miſitq;
dauid ioab ⁊ oēm exercitum aduerſus eos.
Stabāt aūt amonite ante ingreſſum ciuita
tis: ⁊ ſyrorū exercitus erat in campo. Joab
quoq; diuiſit exercitū: ⁊ ꝑtem tradēs abyſai
fratri ſuo: ꝑtem ſibi retinuit ⁊ irruit in ſyros
fugauitq; eos ī ore gladij. Qđ vidētes amo
nite ⁊ ipſi terga verterūt abyſai recepert ſe in
vrbem. Joab ꝟo redijt in hieruſalē cū triū⸗
pho. Vidētes igiť ſyri qūo corruiſſent corā
iſrael: collegerunt iterum exercitum amplio
rem Dauid quoq; ꝯtraxit oēm iſrl': ⁊ trāſiēs
iordanē direxit aciē aduerſus ſyros: ⁊ ꝑcuſſit
ex eis currꝰ ⁊ equites. xl. milia: ⁊ ſobal ꝑnci
pē militie. Timuerūt ſyri auxiliuꝫ deinceps
ꝓbere filijs amon: fecerūtq; pacem cū iſrael
⁊ ſeruierunt eis.

De morte Vrie ⁊ penitentia Dauid.
Capitulū. XII.

F Actum eſt anno

f
vertente vno tp̄e cum ſolent re
ges ad bella ꝓcedere: miſit dauid ioab ⁊ vni
uerſum iſrael: ⁊ vaſtauerūt filios amon: ⁊ ob
ſederūt rabath. Dauid aūt remāſit in hieru⸗
ſalē. Accidit vt ſurgeret dauid de ſtratu ſuo
poſt meridiē ⁊ deambularet ī ſolario Vidit
q; ex aduerſo bethſabee vxorē vrie filiā helie
filij achitofel lauantem ſe aq̄ frigida Cuius
ſpecie inſpiratꝰ ad ſe vocatā cognouit: ſtatim
q; ſanctificata ē ab īmundicia ſua. id ē poſt
coitū lauit ſe vel ꝯcepit. ⁊ ceſſauit menſtruꝰ
ſanguis quē natura ď reſeruare poſt conce
ptum in alimoniā fetus. Quidā tradūt eam
tunc menſtruatā eſſe ⁊ ad tactū regis ceſſaſſe
mēſtruū. Dicit epiphaniꝰ ꝙ cū vocaſſet da⸗
uid bethſabee, cognouit hoc nathan in ſpū:
⁊ feſtinauit ad dauid vt ꝓhiberet anteq; ve⸗
niret mlier ⁊ impediuit eū belial. Nā in via
hoīeꝫ occiſum nudū vidit iacentē ⁊ morā fe
cit ibi. Eadeꝫ nocte rex impleuit pcc̄m: ⁊ lu⸗
xit nathan. Cūq; accepiſſet eam dauid cōce⸗
piſſe: reuocauit vriā armigerū ioab ſm̄ ioſe
phum ab expeditōe vt ingredereť ad vxorē
ſuaꝫ: ⁊ partꝰ ei aſcribereť. Queſiuitq; dauid
ab vria de ſtatu belli monens vt intraret ad
vxorē ⁊ paululū recrearet ſe. Nō adquieuit
vrias ⁊ dormiuit cū ſeruis regis. Quāobrē
vocauit eū dauid iterū. ⁊ ſtatuit eū ſecum in
menſa: inuitās eū ad pocula vſq; ad ebrieta
tem. Sꝫ nec ſic ꝯcitatꝰ eſt vir deſiderio vxo
ris: ⁊ ait Arca dñi ⁊ iſrl' habitāt in papilioni
bus: ⁊ dñs meꝰ ioab manet ſuꝑ faciē terre: et
ego ingrediar in domū meā? Per ſalutē tuā
rex non faciā rem hanc. Certus ergo dauid
ꝙ nō intraret: ſcripſit ad ioab: q̄ſi deliquiſſet i
eū vrias: vt poneret ipm̄ in ea parte belli in
qua ꝑcuſſus interiret. Cumq; tuliſſet vrias
epiſtolā mortis ſue ſꝫ mādatū regꝫ interijt.
Porro bethſabee accepta morte viri ſui plā
xit eū. Tranſacto q; luctu vocauit eā dauid.
⁊ facta eſt ei vxor: et pepit ei filiū. Tūc miſit
dñs nathan ad dauid. Qui ꝓpoſuit ei para⸗
digma de diuite habente oues plurimas: q̄
rapuit pauperi vicino ouiculā vnā quā ha⸗
bebat. vt ex ea ꝓpararet cibos hoſpiti q̄ ſuꝑ
uenerat: ⁊ indignatꝰ eſt rex ī hoīem illū: ⁊ di
xit. Viuit dñs: qm̄ filꝰ mortis eſt q̄ h̄ fecit.
Quē reddet in q̄druplū. Et rn̄dit nathā Tu
es vir ille. Vxorē vrie accepiſti tibi: ⁊ vt oc⸗
cultareſ adulteriū interfeciſti eū gladio filio
rū amon. Quāobrē hec dicit dñs. Nō rece⸗
det gladiꝰ de domo tua vſq; in ſempiternuꝫ